

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820200339
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Vaľuš
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2021:8820200339.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Milanom Vaľušom v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004 proti žalovaným: 1. F. A., J.. XX.XX.XXXX, Y. G. K.V. XXX/X, XXX XX I. J. Y., zast. AK JAKUBIS & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Zámocká 36, 811 01 Bratislava, 2. I.V. A., J.. XX.XX.XXXX, V. Y. G. K. XXX/X, XXX XX I. J. Y., zast. AK Podhorský & Partners, s.r.o., so sídlom Ventúrska 1, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 10.982,28 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

I. Súd žalobu žalobcu zamietá v celom rozsahu.

II. Žalovaným 1/, 2/ sa priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktoré trovy je povinný zaplatiť žalobca a o ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 04.02.2020 domáhal, aby súd zaviazal žalovaných v 1., 2. rade zaplatiť mu spoločne a nerozdielne sumu 10.982,28 eur spolu s úrokom 6,59 % ročne zo sumy 8.095,57 eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 8.664,67 eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa XX.XX.XXXX, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10.000,00 eur. V zmysle čl. III. bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 120,00 eur, sa zaúčtoval pri prvom čerpaní peňažných prostriedkov úveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaní sa zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 74,33 eur v zmysle čl. V. bod 5.2. zmluvy o úvere. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať 6,59 % p.a. úroky medziúveru mesačnou splátkou vo výške 54,92 eur splatnou do 15. dňa v mesiaci, ktorá bola v zmysle čl. V. bod 5.3. zmluvy započítaná na dohodnuté 6,59 % p.a. úroky medziúveru. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní sa zároveň zaviazali do pridelenia cieľovej sumy vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 14,41 eur v súlade s čl. V. bod 5.3 zmluvy o úvere. V súlade s čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere. V súlade s čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere, žalovaný I. sa zaviazal platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 5,00 eur a prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba. Od Z. XXXX žalobca začal účtovať poplatok za poistenie na konto medziúveru, prijatý vklad sa z konta sporenia preúčtoval na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver a poplatku za poistenie sa prevyšujúca suma preúčtovala ako vklad na konto stavebného sporenia. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania

v súlade s čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere, teda splátka za úroky z medziúveru a poplatok za poistenie. Žalovaní I. a II. porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať. Listom zo dňa XX.XX.XXXX žalobca vyzval žalovaných na doplatenie omeškaných splátok, pričom žalovaných zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa XX.XX.XXXX vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.18. úverovej zmluvy zaúčtoval nasporenú sumu vo výške 1.304,43 eur so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 10.000,00 eur (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 8.695,57 eur (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (XX.XX.XXXX), predstavuje sumu vo výške 9.444,67 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 8.695,57 eur; z nezaplatených 6,59 % p. a. úrokov za úver vo výške 454,10 eur, z nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 115,00 eur a z poplatkov vo výške 180,00 eur, ktoré si žalobca neuplatňuje. Vzhľadom k tomu, že žalobca si neuplatňuje poplatky vo výške 180,00 eur, dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 9.264,67 eur. Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.19. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 6,59 % p. a. úrokom za úver a zároveň celý zostatok dlhu ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úrokom z omeškania vo výške 5,00 % p. a. (t. j. od XX.XX.XXXX). Po vyhlásení mimoriadnej splatnosti bola znížená istina pohľadávky v sume 8.695,57 eur o vykonané vklady v sume 600,00 eur. Istina tak predstavuje sumu 8.095,57 eur. Ku dňu XX.XX.XXXX je výška žalobcovej pohľadávky 10.982,28 eur, pričom pozostáva z istiny vo výške 8.095,57 eur; z nezaplatených úrokov za úver ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 454,10 eur, z nezaplatených poplatkov za poistné ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 115,00 eur, 6,59 % p.a. úroku za úver od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vo výške 1.279,59 eur, 5,00 % p.a. úroku z omeškania od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX vo výške 1.038,02 eur.

3. Dňa 19.02.2020 bol vydaný Platobný rozkaz, č. k. 3Csp/23/2020 - 47, ktorým súd zaviazal žalovaných, aby spoločne a nerozdielne zaplatili žalobcovi ním požadovanú sumu spolu s príslušnými úrokmi z omeškania a nahradili trovy konania v zmysle podanej žaloby.

4. Žalovaní však 27.02.2020 podali na tunajšom súde odpor, v ktorom uviedli, že s Platobným rozkazom nesúhlasia. Požiadali o nové prehodnotenie v splátkach. Uviedli, že v roku XXXX splatili dlhy v Y., U., O., K.. V roku XXXX splácajú F. N. (splátky žalobcovi zo súdu XXXX, už iba 5 splátok), O. - 2 splátky, D. H. - posledná splátka v S.. Splátky 2 x 50,00 eur H., N. N. 168,00 eur, ktoré pokračujú do približne r. XXXX až r. XXXX. V M. XXXX je manžel po infarkte a dvoch operáciách. Čaká sa na posudok a možnosť po PN zamestnať sa. Žalovaná pracuje v zahraničí 16 mesiacov. Týmto chcú poukázať a navrhnúť vzniknutý dlh voči Prvej stavebnej sporiteľni, a.s. v sume 10.982,86 eur splatiť, a to vo forme splátok 72 mesiacov, napr. 152,54 eur až 160,00 eur. Výšku 588,50 eur za trovy konania na 10 mesiacov.

5. Nakoľko proti platobnému rozkazu podali žalovaní dňa 27.02.2020 odpor s odôvodnením, súd podľa § 267 ods. 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) vydaný platobný rozkaz zrušil uznesením, č. k. 3Csp/23/2020 - 60 dňa 07.09.2020.

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s prílohami žaloby, a to zmluvou o úvere zo dňa XX.XX.XXXX, Súhlasom s poistením úveru zo dňa XX.XX.XXXX, Upozornením na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX + doručky, Oznamením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX + doručky, Výpisom z účtu stavebného sporenia, Výpisom z účtu zosplateného medziúveru, Poverením pre zamestnanca žalobcu a zistil tento skutkový stav veci:

7. V zmysle žiadosti o úver s poistením podľa sadzby poistenia typ M. zo dňa XX.XX.XXXX žalovaná v 1.rade požadovala výšku úveru s poistením typ M. v sume 10.000,00 eur.

8. Podľa článku I. zmluvy o úvere (ďalej len „zmluva“) uzatvorenej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako dlžníkmi zo dňa XX.XX.XXXX, žalobca poskytol dlžníkovi medziúver vo výške 10.000,00 eur. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok, ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej len Všeobecné podmienky) sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške cca 5.909,38 eur.

9. Podľa článku I zmluvy dlžník sa zaviazal do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky mimoriadneho medziúveru 6,59 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 59,92 eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení sa dlžník zaviazal splácať stavebný úver vrátane úrokov vo výške 4,70 % ročne pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 74,33 eur. Celková čiastka medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť predstavovala 22.240,87 eur. Podľa Základných podmienok zmluvy, splatnosť vkladov na účet stavebného sporenia, splatnosť splátok úrokov medziúveru a splatnosť splátok stavebného sporenia je vždy k prvému dňu mesiaca.

10. V zmysle čl. V. zmluvy - úročenie, splatnosť a splácanie, výška úrokovej sadzby medziúveru je 6,59 % ročne. Dlžník sa zaväzuje splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 74,33 eur na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX (bod 5.2.). Do pridelenia cieľovej sumy predstavujú sumu vo výške 74,33 eur uvedenú v bode 5.2. vklady na účet sporenia vo výške 14,41 eur a úroky z medziúveru vo výške 54,92 eur a poplatok za poistenie typu M. vo výške 5,00 eur, pričom sa uspokojia v nasledovnom poradí: úroky z medziúveru, poplatok za poistenie a vklady. Po pridelení cieľovej sumy bude suma podľa bodu 5.2 predstavovať splátku stavebného úveru vrátane úroku vo výške 69,33 eur a poplatku za poistenie typu M. vo výške 5,00 eur. Prvá splátka je splatná 15. deň mesiaca nasledujúceho po uzatvorení tejto úverovej zmluvy. Ďalšie splátky sú splatné 15. deň každého mesiaca. Výška úrokovej sadzby všetkých vkladov na účte stavebného sporenia do pridelenia cieľovej sumy je 2,00 % ročne. Výška úrokovej sadzby stavebného sporenia do pridelenia cieľovej sumy je 4,70 % ročne

11. Podľa čl. VIII. zmluvy, dlžník je povinný uhradiť veriteľovi poplatky a náklady súvisiace s úverom podľa Sadzobníka poplatkov pre fyzické osoby, ktorý je prílohou tejto zmluvy.

12. Podľa čl. X bod 10.16. zmluvy, Odstúpenie od zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru vrátane príslušenstva, predovšetkým ak nastane niektorá zo skutočností uvedených v bodoch 10.1. - 10.25..

13. Podľa bodu 10.12. čl. X. zmluvy, veriteľ má právo od zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru aj v prípade ak dlžník nesplnil alebo porušil povinnosti vymedzené touto zmluvou alebo zabezpečovacími zmluvami.

14. V zmysle bodu 10.16. a 10.17. čl. X. zmluvy pre mimoriadny úver platí navyše, že veriteľ môže od zmluvy o mimoriadnom úvere a stavebnom úvere odstúpiť a požadovať bezodkladné vrátenie mimoriadneho medziúveru a stavebného úveru v prípadoch uvedených v bode XIX. Všeobecných podmienok.

15. Podľa bodu 10.19. čl. X. zmluvy, odstúpením od zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, prípadne ručiteľa splatiť pohľadávku veriteľa vrátane jej príslušenstva.

16. Podľa článku XI. zmluvy - Záverečné ustanovenia - bod 1., právny vzťah medzi zmluvnými stranami sa riadi právnym poriadkom SR, Obchodným zákonníkom, Občianskym zákonníkom, zákonom č. 310/92 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení, zákonom č. 129/2010 Z . z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v platnom znení a Všeobecnými podmienkami pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, ktoré obdržal spolu so zmluvou a s obsahom ktorých súhlasí.

17. V zmysle Úvodných ustanovení Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby, Stavebná sporiteľňa vydáva v súlade s právnymi normami platnými na území Slovenskej republiky, tieto Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby (ďalej VPSS), ktorými upravuje vzťahy medzi stavebnou sporiteľňou a stavebným sporiteľom v súlade so zákonom č.483/2001 Z.z. o bankách v platnom znení (ďalej len Zákon o bankách) a zákonom č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v platnom znení (ďalej Zákon).

18. V zmysle čl. I bod 2. a 3. časť A) Všeobecných podmienok, zmluva musí byť uzatvorená písomnou formou na určitú cieľovú sumu a konkrétnu tarifu sporenia. Predmetom zmluvy je záväzok stavebného sporiteľa na základe pravidelného sporenia nasporiť zmluvne dohodnutú sumu a jeho nárok na poskytnutie stavebnou sporiteľňou nevyhoviteľného stavebného úveru v súlade so Zákonom a VPSS.

19. Po splnení zákonných a zmluvne dohodnutých podmienok poskytne stavebná sporiteľňa z Fondu stavebnému sporiteľovi stavebný úver. Úverový vzťah vzniká na základe samostatne uzatvorenej zmluvy o stavebnom úvere, resp. medziúvere a stavebnom úvere (čl. XIV. bod 1 a 5 Všeobecných podmienok).

20. Podľa čl. XVII. body 1. a 2. Všeobecných podmienok, úver zo stavebného sporenia poskytuje stavebná sporiteľňa s ročnou úrokovou sadzbou. Úročenie istiny stavebného úveru začína dňom čerpania stavebného úveru alebo jeho časti.

21. V sume splátky úveru uvedenej v úverovej zmluve sú zahrnuté aj úroky zo stavebného úveru (čl. XVIII. bod 3. Všeobecných podmienok).

22. Ak nastanú skutočnosti uvedené v bode 2 tohto článku, je stavebná sporiteľňa oprávnená najmä, jednostranne vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie pohľadávky stavebnej sporiteľne zo zmluvy o úvere pred termínom konečnej splatnosti úveru a stavebný sporiteľ je povinný splatiť pohľadávku stavebnej sporiteľne v lehote, ktorú ona určí v oznámení o mimoriadnej splatnosti úveru (čl. XIX. bod 3 písm. b) Všeobecných podmienok).

23. V zmysle čl. XXIII. bod 1 Všeobecných podmienok, stavebný sporiteľ je povinný platiť stavebnej sporiteľni ceny za služby poskytované stavebnou sporiteľňou v súlade so Sadzobníkom poplatkov.

24. Upozoreniami na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa XX.XX.XXXX žalobca oznámi žalovaným, že dňa XX.XX.XXXX vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko v zmysle výziev neuhradili dlžné splátky vrátane splátky za mesiac Z. XXXX spolu vo výške 420,31 eur. Upozornenia obaja žalovaní prevzali dňa XX.XX.XXXX, ako je to zrejme z predložených doručeníek.

25. Žalobca listami zo dňa XX.XX.XXXX oznámil obom žalovaným, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, nakoľko sú v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace, ku dňu XX.XX.XXXX nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru, preto žiadal žalovaných vrátiť sumu 9.444,67 eur. Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovaní si tieto zásielky neprevzali ani v odbernej lehote, ako je to zrejme z predložených doručeníek.

26. Podľa predloženého Výpisu z účtu medziúveru, posledný vklad na účet bol žalovanými vykonaný dňa XX.XX.XXXX.

27. Podľa predloženého Výpisu z účtu stavebného sporenia, posledný vklad na účet bol žalovanými vykonaný dňa XX.XX.XXXX.

28. Právny zástupca žalovanej 1/ v podaní zo dňa 02.07.2020 uviedol, tieto skutočnosti: V zmysle § 103 OZ „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20190130%23paragraf-565>>, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky.“ V tejto súvislosti poukazujeme na Rozsudok KS Trenčín sp.zn. 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, ktorý v prípade právneho posúdenia začatia plynutia premlčacej doby podľa § 103 OZ uzavrel: „ V zmysle § 103 veta druhá OZ ak sa pre nespĺnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nespĺnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený...“ Rovnako poukazujeme na Rozsudok KS Banská Bystrica sp.zn. 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018, ktorý sa rovnako stotožnil s okamihom začatia plynutia premlčania práva veriteľa: „Možno považovať za pozitívne, že zákonodarca opustil počet splátok, s ktorými má byť spotrebiteľ v omeškaní a podmienku koncipoval vzhľadom na konkrétnu lehotu a plynutie času od omeškania so splátkou. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená.“ V zmysle § 54 ods. 2 OZ „V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“ Na základe vyššie uvedeného sme toho názoru, že premlčacia doba v tomto prípade začala plynúť už odo dňa nasledujúceho po zročnosti splátky, s ktorou bol žalovaný v omeškaní ako prvou.

Vzhľadom k uvedenému žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu vznáša námietku premlčania celého práva a žiada, aby konajúci súd žalobu zamietol a priznal žalovanému trovy konania.

29. V písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 22.10.2020 uviedol, že vzhľadom na podaný odpor zo strany žalovaných, ktorým navrhli uhradiť žalovanú sumu v splátkach po 160,- eur mesačne, navrhuje, že po prehodnotení úverového prípadu a doterajšej platobnej disciplíny žalovaných môže odsúhlasiť minimálnu výšku splátky 180,- eur mesačne s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane dlh zročným v celosti.

30. Právny zástupca žalovanej 1/ v podaní zo dňa 20.10.2020 uviedol, že z dôkazu, predloženého žalobcom „výpis z účtu zo zosplatneného medziúveru“ k číslu zmluvy XXXXXXX X XX vyplýva, že žalovaná sa prvýkrát dostala do omeškania so splátkou splatnou v mesiaci XX/XXXX (posledný vklad dňa XX.XX.XXXX a nasledujúci vklad až XX.XX.XXXX). V nadväznosti na § 103 OZ je právny zástupca žalovanej 1/ toho názoru, že premlčacia doba začala plynúť už deň nasledujúci po splatnosti tejto splátky a uplynula v J. XXXX. Vzhľadom k dátumu podania žaloby na súd dňa 04.02.2020 je právny zástupca žalovanej 1/ toho názoru, že nárok je premlčaný.

31. Žalobca v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 18.08.2021 uviedol, že k otázke premlčania pohľadávky predkladá Uznanie dlhu, podané žalovanými dňa XX.XX.XXXX. V prílohe predložil aj ďalšie, s predmetným uznaním dlhu súvisiace dokumenty, a to Pokus o mimosúdnu dohodu zo dňa XX.XX.XXXX a dohodu o zaplatení záväzku v splátkach zo dňa XX.XX.XXXX, ktoré predchádzali uznaniu dlhu. Vzhľadom k tomu, že žalovaní uznali dlh v období medzi zosplatnením pohľadávky a podaním žaloby, žalobca má za to, že uplatňovaný nárok nemôže byť premlčaný.

32. Podľa Poslednej výzvy na zaplatenie - Pokus o mimosúdnu dohodu zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú žalobca zaslal žalovanej 1/ vyplýva, že jej oznámil, že jej dlh voči spoločnosti predstavuje sumu 9.556,35 eur (ku dňu XX.XX.XXXX). Aby sa vyhla podaniu žaloby na súd, ponúkol jej žalobca možnosť uhradiť svoj dlh formou splátok. Podmienkou na to, aby pristúpili k rokovaniu o možnosti uvedený dlh splácať v splátkach, je zaslanie priloženého podpísaného originálu Uznanie dlhu, ktoré im žalobca zaslala spolu s týmto listom. Podpísanie Uznanie dlhu (všetkými uvedenými osobami) nech zašlú obratom na adresu žalobcu.

33. Listom zo dňa XX.XX.XXXX žalobca oznámil žalovanej 1/, že ku dňu XX.XX.XXXX eviduje dlh vo výške 9.645,13 eur vyplývajúci zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXX X XX zo dňa XX.XX.XXXX. Zároveň jej žalobca oznámil, že súhlasí so splatením dlhu formou pravidelných mesačných splátok v období od XX/XXXX do XX/XXXX vo výške 100,00 eur mesačne a v období od XX/XXXX do splatenia vo výške 210,00 eur mesačne. Jednotlivé splátky sú splatné vždy do 25. dňa v mesiaci. Prvú splátku sú povinní uhradiť do XX.XX.XXXX podľa inštrukcií. Mimoriadna splátka, resp. vyššia splátka na skoršie splatenie dlžnej čiastky je možná kedykoľvek.

34. Podľa listiny Uznanie dlhu, dlžníci (žalovaní 1/ a 2/) vyhlasujú, že v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka v celom rozsahu uznávajú svoj dlh čo do dôvodu i do výšky, vyčíslený ku dňu XX.XX.XXXX vo výške -9.618,83 eur vrátane príslušenstva, ktorým je 6,59 % ročný úrok zo sumy - 8.295,57 eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia a 5,00 % ročný úrok z omeškania zo sumy - 9.044,67 eur od XX.XX.XXXX do zaplatenia ako svoj pravý a splatný záväzok voči veriteľovi (žalobcovi) vzniknutý zo zmluvy o úvere č. XXXXXXX X XX zo dňa XX.XX.XXXX. Dlžníci vyhlasujú, že sú si vedomí, že v zmysle § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, sa uznávaný dlh premlčí za desať rokov odo dňa, kedy k uznaniu došlo. Táto listina - Uznanie dlhu bolo podpísané žalovanými.

35. Právny zástupca žalovanej 1/ v podaní zo dňa 20.08.2021 uviedol, tieto skutočnosti: Žalobca vo svojom vyjadrení uviedol, že „Vzhľadom k tomu, že žalovaní uznali dlh v období medzi zosplatnením pohľadávky a podaním žaloby, žalobca má za to, že uplatňovaný nárok nemôže byť premlčaný“. Žalobca zároveň predložil listinu označenú ako „Uznanie dlhu“, kde pri menách žalovaných sú nečitateľné podpisy (ďalej aj „Uznanie“). K žalobcom predloženému Uznanie dlhu žalovaná uvádza, že, toto bolo žalobcom pripravené vopred bez toho aby mohli žalovaní ovplyvniť obsah tohto Uznanie dlhu, čo je v rozpore s § 54 OZ, § 6 ods. 3 písm. b) Zákona č. 634/1992 Zb. (podobne § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z.) o ochrane spotrebiteľa a preto je toto Uznanie absolútne neplatné. Žalovaná totiž nemohla vedieť čo podpisuje a aké právne účinky toto Uznanie vyvolá. Žalovaná v žiadnom prípade

nemala úmysel predĺžiť premlčaciu dobu. V tejto súvislosti poukazujeme na Rozsudok KS Trenčín č.k. 5Co/296/2013 z 26.03.2014, ktorý právne uzatvára: „Čo sa týka navrhovateľom predloženej Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, podpísanú odporcom, aj podľa názoru odvolacieho súdu týmto nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej lehoty na dobu 10 rokov. Vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ dával podpisovať odporcovi uvedenú listinu, ako i na skutočnosť, že navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenie o uznaní záväzku, dospel odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa k záveru, že takéto konanie je konanie v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď odporca zrejme nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie odvolací súd taktiež považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie považoval aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Vzhľadom na vyššie uvedené uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné, preto bola dôvodne uplatnená námietka zákonnej trojročnej premlčacej doby.“ Obdobný právny názor vyvodil aj Krajský súd v Prešove: Krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu, ktorý v celosti zamietol žalobu vymáhačskej spoločnosti proti spotrebiteľovi o vyplatenie pohľadávky postúpenej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi bankou a spotrebiteľom. Vymáhačská spoločnosť pred uplatnením pohľadávky na súde spotrebiteľovi na podpis predložila dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu. Spotrebiteľ dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu podpísal, jej obsahu však vôbec neporozumel, a rovnako neporozumel ani otázke premlčania, ktorá bola v jeho neprospech dohodou upravená. Súdy zámer a konanie vymáhačskej spoločnosti, ktorá naznačeným postupom dosiahla uznanie dlhu spotrebiteľom posúdili ako zákonom zakázanú nekalú obchodnú praktiku, spočívajúcu v konaní bez odbornej starostlivosti spôsobilom narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Nekalou obchodnou praktikou dosiahnuté uznanie dlhu spotrebiteľom súdy posúdili ako neplatný právny úkon, účinkom ktorého nemohlo byť predĺženie premlčacej doby na 10 rokov. Okresný súd z týchto dôvodov prihliadol na námietku premlčania vznesenú združením na ochranu spotrebiteľa ako vedľajším účastníkom na strane spotrebiteľa a odoprel súdnu ochranu nároku vymáhačskej spoločnosti. (Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo 7. júna 2012 č. k. <<https://www.justice.gov.sk/Stranky/Ministerstvo/Komisia-na-posudzovanie-podmienok-v-spotrebiteľských-zmluvach/Rozhodnutia-slovenskych-sudov-vo-veciach-ochrany-spotrebiteľa-detail.aspx?lc=546>> nCo/37/2012-90) <<https://www.justice.gov.sk/Stranky/Ministerstvo/Komisia-na-posudzovanie-podmienok-v-spotrebiteľských-zmluvach/Rozhodnutia-slovenskych-sudov-vo-veciach-ochrany-spotrebiteľa-detail.aspx?lc=546>>. Podľa § 54 ods. 1 OZ „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.“ Podľa § 54 ods. 2 OZ „V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“ Podľa § 4 ods. 8 Zák. č. 250/2007 Z.z. „Predávajúci nesmie konať v rozpore s dobrými mravmi; ustanovenia §7 až 9 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2007/250/20160201%23paragraf-7>>tým nie sú dotknuté. Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa na účely tohto zákona rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody.“ Záverom znova zdôrazňujeme, že podpisom Uznaní, ktoré bolo žalobcom predložené žalovaným na podpis, by si žalovaní výrazne zhoršili svoje zmluvné postavenie, čo je zo zákona neprípustné. Právnym následkom je absolútna neplatnosť Uznaní. Vzhľadom k uvedenému žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu žiada, aby konajúci súd žalobu zamietol a priznal žalovanej trovy konania v rozsahu 100%.

36. Žalobca v písomnom podaní doručenom dňa 27.08.2021 uviedol, že v uvedenej právnej veci bola žalobcovi doručená Výzva okresného súdu zo dňa 24.08.2021, ktorou vyzval žalobcu na vyjadrenie sa k podaniu právneho zástupcu žalovanej 1/ zo dňa 20.08.2021. Žalobca si k predmetnému podaniu dovoľuje uviesť nasledovné: Žalovaná sa v súvislosti s predloženým Uznaním dlhu prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadрила, že ho považuje za absolútne neplatné, nakoľko bolo údajne

žalobcom vopred pripravené bez toho, aby mohli žalovaní ovplyvniť obsah tohto Uznanie dlhu a tiež z dôvodu, že nemohla vedieť, čo podpisuje a aké právne účinky toto Uznanie vyvolá, pričom nemala úmysel predĺžiť premlčaciu dobu. Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami žalovanej s presvedčením, že dôvod dlhu, t. j. jeho bližšia špecifikácia ako aj výška dlhu v čase uznania boli v písomnom uznaní uvedené zrozumiteľne a presne a bolo na dobrovoľnom a slobodnom rozhodnutí, či k uznaniu dlhu voči žalobcovi žalovaní pristúpia alebo nie. Žalobca si uznanie dlhu v žiadnom prípade a žiadnym spôsobom nenárokoval. Žalovaní už na základe dohody o zaplatení záväzku v splátkach zo dňa XX.XX.XXXX začali poukazovať úhrady v zmysle predmetnej dohody a podpísané Uznanie dlhu odoslali žalobcovi až v S. XXXX, teda v čase, keď splátky riadne plnili. Žalovaní si podpisom Uznania, ktoré obsahovalo všetky náležitosti na to, aby bolo platné nezhoršili svoje postavenie, práve naopak, bolo im umožnené dlh splácať, pričom následným písomným prejavom dlh platne uznali. Žalobca rovnako považuje námietku žalovaných, že na Uznaní dlhu sú ich podpisy pri menách nečitateľné za irelevantnú, keďže podpisy sú zhodné s podpismi na úverovej dokumentácii a overenie podpisu dlžníka sa nevyžaduje. Žalobca si týmto zároveň dovoľuje požiadať súd o ospravedlnenie jeho neúčasti na pojednávaní vytyčenom na 30.08.2021 o 9,00 hod z dôvodu pracovnej vyťaženia, pričom súhlasí s konaním a rozhodnutím v neprítomnosti žalobcu na základe doterajších písomných podaní a predložených listinných dôkazov.

37. Na pojednávaní dňa 30.08.2021 zástupkyňa žalovaných uviedla: my žiadame žalobu zamietnuť v celom rozsahu a priznať trovy konania. Poukazujem na všetky písomné podania, ktoré v tejto veci zástupca žalovaných 1/, 2/ urobil, kde špecifikoval dôvody, na základe ktorých je potrebné, aby súd žalobu žalobcu zamietol.

38. Žalobca, zástupca žalobcu sa nedostavili, písomne sa ospravedlnili.

39. Žalobca v písomnom podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 04.10.2021 uviedol tieto skutočnosti: V uvedenej právnej veci bola žalobcovi doručená zápisnica o pojednávaní obsahom ktorej bola výzva na špecifikáciu splátky, ktorá mala za následok vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, ako aj výzva na podanie návrhov predovšetkým týkajúcich sa premlčania. Žalobca si k predmetnému podaniu dovoľuje uviesť nasledovné: Z predloženého Výpisu z účtu zo zosplatneného úveru vyplýva, že k zosplatneniu dlhu došlo dňa XX.XX.XXXX s tým, že nesplnená splátka, pre ktorú bol dlh zosplatnený bola za mesiac O. XXXX. Žalobca trvá na svojich vyjadreniach, ktoré uviedol vo svojom písomnom podaní zo dňa 27.08.2021 v súvislosti s Uznaním dlhu žalovanými. Žalovaní platne uznali dlh, takže žalobca ich námietku premlčania považuje za bezpredmetnú. Žalovaní na základe písomného Uznanie dlhu čo do dôvodu a výšky uznali pohľadávku žalobcu pred uplynutím premlčacej doby, následkom čoho je začatie plynutia novej, desaťročnej premlčacej doby (§ 110 ods. 1). Bolo na dobrovoľnom a slobodnom rozhodnutí žalovaných, či k uznaniu svojho dlhu voči žalobcovi pristúpia alebo nie. Uznanie dlhu je jednostranný právny úkon a na jeho platnosť sa vyžaduje len písomný prejav dlžníka, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, pričom daný dlh v čase uznania existoval a žalovaní ho na základe dohody o zaplatení záväzku v splátkach a uznania dlhu aj reálne podľa predmetného splátkového kalendára splácali. Uznanie dlhu obsahovalo všetky náležitosti ako dôvod dlhu ako aj výška dlhu v čase uznania boli uvedené zrozumiteľne a presne. Účinkom inštitútu uznania dlhu je plynutie novej, a to 10 ročnej premlčacej doby spravidla odo dňa, kedy k uznaniu dlhu došlo. Výnimkou je uznanie dlhu, v ktorom bola uvedená lehota plnenia alebo pokiaľ bolo splatenie dlhu rozdelené na jednotlivé splátky. V prípade splátok tak plynú nová premlčacia doba odo dňa ich zročnosti, v prípade úpravy lehoty plnenia od jej márneho uplynutia. Uznaním dlhu si tak žalobca predĺžil obdobie, v ktorom sa môže domáhať vymoženía svojej pohľadávky na súde, preto žalobca trvá na podanej žalobe v celom rozsahu.

40. Právny zástupca žalovanej 1/ v podaní zo dňa 13.10.2021 znova zdôraznil, že podpisom Uznanie dlhu, ktoré bolo žalobcom predložené na vopred pripravenom formulári, by si žalovaní výrazne zhoršili svoje zmluvné postavenie, čo je zo zákona zakázané (porov. § 54 ods. 1 OZ). Právnym následkom je absolútna neplatnosť takéhoto Uznanie. Nie je teda relevantný akýkoľvek vyššie uvedený argument žalobcu o formálnej správnosti Uznanie či účinkoch tohto uznania. Ako sme už uviedli v našom predošlom vyjadrení, konaním v rozpore s dobrými mravmi podľa § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 o ochrane spotrebiteľa sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej slobody. Nerovnosť v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 vznikla tým, že žalobca si chcel

premlčané záväzky nahraďiť novým záväzkom, ktorý by vyplynul z Uznania dlhu. Možno uzavrieť, že si žalobca zvýhodnil svoje postavenie na úkor žalovaných a toto konanie môže privodiť spotrebiteľovi ujmu. Následkom takéhoto konania žalobcu je absolútna neplatnosť vyplývajúceho právneho úkonu (Uznania dlhu). Ak teda Uznanie dlhu nebolo platné, je potrebné sa zaoberať vznesenou námietkou premlčania. Vzhľadom k uvedenému žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu žiada, aby konajúci súd žalobu zamietol a priznal žalovanej trovy konania v rozsahu 100%.

41. Dňa 18.10.2021 bolo tunajšiemu súdu doručené Oznamenie o prevzatí právneho zastupovania žalovaného 2/ a vyjadrenie vo veci. Vo vyjadrení právny zástupca žalovaného 2/ uviedol, že Žalobca neuniesol dôkazné bremeno o výške svojej pohľadávky, a preto žalobca nie je oprávnený z hmotného práva uplatňovať voči žalovaným žiadne nároky. Žalobca nepreukázal preskúmateľným resp. hodnoverným spôsobom, že žalovaní dlhujú žalobcovi 10.928,28 EUR. Žalobca v konaní nepreukázal, ako sa jednotlivé pohľadávky priebežne započítavali, aký bol zostatok na úverovej karte po vykonanej transakcii (zaplatením spotrebiteľom) a teda s určitosťou zistiť akú sumu boli prostredníctvom debetnej transakcie žalovanými povinní vrátiť žalobcovi. Žalovaný v 2. rade má za to, že povinnosťou žalobcu je predložiť taký dôkaz, z ktorého by bolo nepochybne zistiteľné, akú konkrétnu výšku žalovaní uhradili a akým spôsobom dospel žalobca k zisteniu, že ku dňu podania žaloby dlhovali žalovaní sumu uvedenú v žalobe. Zo strany žalobcu teda ide o hypotetické ničím nepredložené tvrdenia, pretože ako strana sporu, ktorá má dôkazné bremeno svoj nárok nepreukázal. Napr. žalovaní priebežne plnili v prospech žalobcu, no toto priebežné plnenie sa nijako neodzrkadľuje vo výške pohľadávky v čase plnenia - poskytnutia čiastočnej úhrady žalovanými. Žalovaný v 2. rade má zato že je povinnosťou žalobcu a dôkazné bremeno na jeho strane preukázať resp. predložiť nespochybniteľné dôkazy svedčiace o opodstatnenosti jeho nároku čo do základu a výšky. V tejto súvislosti žalovaný v 2. rade poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Košice sp.zn.: 9Co/385/2016-111 zo dňa 25.05.2017, kde Krajský súd v Košiciach potvrdil záver prvostupňového súdu, že „Bolo preto povinnosťou žalobcu a dôkazné bremeno na jeho strane preukázať, aj so zreteľom na to, že ide o spotrebiteľský spor, že spotrebiteľ požíva zo zákona ochranu, predložiť nespochybniteľné dôkazy svedčiace o opodstatnenosti jeho nároku čo do základu a výšky... Žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku nepredložil žiadny prehľad o úhradách, kartu klienta, ani históriu úveru, z ktorých by bolo možné zistiť, ktoré splátky žalovaný uhradil a ktoré v dohodnutých termínoch právnenému predchodcovi žalobcu a žalobcovi neuhradil.“ Žalobca nepreukázal preskúmateľným resp. hodnoverným spôsobom, že žalovaní dlhujú žalobcovi 10.928,28 EUR s príslušenstvom. Žalobca nepredložil prehľad o úhradách, ktoré žalovaní na úhradu úveru od samého začiatku poukázali. Žalobca nepredložil kartu klienta z ktorej by bolo možné zistiť, ktoré dohodnuté splátky žalovaní uhradili a ktoré v dohodnutých termínoch a žalobcovi neuhradili, a ktoré by korešpondovali s tvrdeniami žalobcu. Žalovaný v 2. rade má za to, že je povinnosťou žalobcu a dôkazné bremeno na jeho strane preukázať resp. predložiť nespochybniteľné dôkazy svedčiace o opodstatnenosti jeho nároku čo do základu a výšky. Žalobca neuniesol dôkazné bremeno na preukázanie svojho nároku, že žalovaní mu dlhujú 10.928,28 EUR s príslušenstvom. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“) je veriteľ pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Žalovaný v 2. rade uvádza, že zo strany žalobcu nebolo v konaní preukázané či a akým spôsobom pred poskytnutím úveru žalovaným preveril a posúdil bonitu žalovaných, a teda či konal s odbornou starostlivosťou. Žalovaný v 2. rade zdôrazňuje, že v prípade nepreukázania splnenia si povinnosti riadneho preverenia bonity žalovaných pred poskytnutím úveru žalovaným zo strany žalobcu je potrebné aplikovať ustanovenie § 11 ods. 2 ZoSÚ. Aplikáciou § 11 ods. 2 ZoSÚ vyplýva, že žalobcovi nevzniklo právo vyžadovať od žalovaných jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a zároveň je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bezpoplatkový. V súvislosti s potrebou skúmania splnenia si povinnosti žalobcu podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ žalovaný v 2. rade poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2CoCsp/20/2020 zo dňa 15.11.2020: „S poukazom na citované zákonné ustanovenia aj odvolací súd konštatuje, že je plne opodstatnené vyžadovať v súdnom konaní preukázanie skúmania bonity klientov žalobcom. Pokiaľ si žalobca uplatňuje právo na plnenie zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ako je tomu aj v prejednávanej veci, je nutné vyhodnotiť, či pri uzatvorení zmluvy boli splnené všetky povinnosti a podmienky, ktoré na tieto zmluvné vzťahy kladie právna úprava zameraná na ochranu spotrebiteľa, teda § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, Zákon o spotrebiteľských úveroch a ďalšie. Bolo na žalobcovi,

aby nepochybné preukázal, že bonitu žalovanej náležite skúmal a že si splnil povinnosti plynúce pre neho z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.... Súd prvej inštancie správnym spôsobom zistil, že žalobca overoval bonitu žalovanej iba na podklade informácií poskytnutých žalovanou v žiadosti o poskytnutie úveru, z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom SRBI (N. E. -R.). Žalobca síce zhromaždil o žalovanej isté množstvo informácií, tieto však dostatočne nevyhodnotil. Žalobca si na základe získaných informácií nemohol vytvoriť dostatočný obraz o platobnej schopnosti žalovanej, nakoľko vôbec nemal preukázaný príjem žalovanej hodnovernými dokladmi, napriek tomu jej poskytol úver. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Zákon účinný v čase uzatvorenia zmluvy síce vyslovene neustanovoval, že dodávateľ je povinný skúmať aj výdavky žiadateľa o úver, avšak z dikcie: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno- ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovaného a jeho výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno- ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru (§ 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.)... Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť.“ Žalovaný v 2. rade dáva do pozornosti súdu i skutočnosť, či mal žalobca právo na vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a to vzhľadom na absenciu dohody strán sporu ako zmluvných strán ohľadne práva na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. Na dohodu o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru je potrebné, aby bol zachovaný riadny kontrakčný proces a dohoda by musela byť podpísaná oboma stranami dohody. Žalovaný v 2. rade poukazuje na skutočnosť, že žalobca nepreukázal na základe akých konkrétnych zmluvných dojednaní vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Zmluva o úvere neobsahuje zmluvné ustanovenie, ktoré by upravovalo oprávnenie žalobcu ako veriteľa k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru. Oprávnenie veriteľa na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru je upravené iba vo Všeobecných obchodných podmienkach. Žalovaný v 2. rade uvádza, že žalovaní neboli pri podpise zmluvy o úvere oboznámení so znením VOP. Zmluva o úvere je typickou formulárovou zmluvou, ktorá bola žalovaným predložená na podpísanie bez možnosti akéhokoľvek ovplyvnenia znenia zmluvných dojednaní, a preto má žalovaný v 2. rade za to, že ustanovenia VOP, ktoré by mali byť súčasťou zmluvy o úvere, a s ktorými žalovaní neboli vôbec oboznámení a ktorých obsah vôbec nemohli ovplyvniť, nemožno považovať za individuálne dojednané medzi zmluvnými stranami. V zmysle ustanovenia § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.“ V zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka „ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednanie alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ V zmysle ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka „spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka)“. V zmysle ustanovenia § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, „za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.“ Nakoľko, žalobca v konaní nepredložil VOP, ktoré by boli podpísané žalovanými a teda by dokazovali, že s nimi boli žalovaní reálne oboznámení, považuje žalovaný v 2. rade dojednania z nich vyplývajúce za neprijateľné podmienky, a tým pádom žalobca nemal nárok na vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru. V prípade, že by konajúci súd vyhodnotil žalobcom predložené VOP ako platne dojednané žalovaný v 2. rade poukazuje i na tú skutočnosť, že žalobca nebol oprávnený na vyhlásenie predčasnej splatnosti z dôvodu nedodržania podmienok ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka podľa ktorého „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej

zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Ak chce toto právo uplatniť veriteľ, môže tak urobiť, len ak od splatnosti nezaplatenej splátky uplynula najmenej 3-mesačná lehota. Až po jej uplynutí nastane strata výhody splátok upravená v § 565 OZ (ak je súčasne splnená podmienka o upozornení dlžníka, že veriteľ požaduje zaplatenie celej pohľadávky). Uplynutie 3-mesačnej lehoty od splatnosti nezaplatenej splátky nepostačuje na splatnosť celého peňažného dlhu. Zákon navyše vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu (strata výhody splátok). Veriteľ musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote. Po jej uplynutí sa právo na zaplatenie celej zvyšujúcej pohľadávky stáva účinným. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. Žalovaný v 2. rade má za to, že žalobca úver zosplatnil v rozpore s vyššie uvedeným ustanovením. Takýto postup potom odporuje zákonu (§ 53 ods. 9 OZ) a je preto neplatný (§ 39 OZ). Pokiaľ by si konajúci súd vyhodnotil, že strany sporu si ako zmluvné strany platne dojednali oprávnenie na predčasné zosplatnenie úveru, poukazuje žalovaný v 2. rade na tú skutočnosť, že pre porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu posúdiť schopnosť splácania úveru žalovanými s odbornou starostlivosťou, právny predchodca žalobcu podľa § 11 ods. 2 ZoSÚ nemal oprávnenie na predčasné zosplatnenie úveru, a preto je takéto zosplatnenie neplatným právnym úkonom. Podľa § 101 OZ „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“ Podľa § 103 OZ „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stne zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Občiansky zákonník ustanovuje objektívny začiatok plynutia premlčacej doby. Trojročná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Tým je objektívne vymedzený začiatok plynutia premlčacej doby, ktorý je odvodený od slova „mohlo“ a nie od slova „mohol“. Za tento deň sa všeobecne považuje deň, keď sa právo mohlo po prvý raz uplatniť na súde, teda len čo mohol byť dôvodne podaný návrh na začatie konania na súd. Ide o objektívnu možnosť vykonať právo bez zreteľa na to, či oprávnená osoba (veriteľ) by mohol právo subjektívne vykonať alebo nie, t.j. či oprávnený subjektívne vedel alebo nevedel o svojom práve. Možnosť vykonania práva po prvý raz ako začiatok plynutia premlčacej doby nastáva v okamihu, keď sa veriteľ môže oprávnenne domáhať na súde splnenia záväzku. Je to vlastne časový moment, keď sa subjektívne právo transformuje do nároku oprávneného. Právo mohlo byť prvýkrát vykonané vtedy, ak je spôsobilé na žalobu, t.j. keď možno podať návrh na začatie súdneho konania. Deň, od ktorého začína plynúť premlčacia doba, je totožný s dňom, keď možno po prvý raz podať návrh na začatie konania bez nebezpečenstva, že bude zamietnutý súdom pre predčasnosť. Žalovaný v 2. rade zastáva názor, že pre stanovenie rozhodnej skutočnosti pre začiatok plynutia premlčacej doby je určujúci dátum splatnosti splátky, pre ktorú došlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru a nie dátum kedy bola mimoriadna splatnosť úveru vyhlásená. Žalovaný v 2. rade v tejto súvislosti odkazuje na Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn.: 1 9Co/42/2017 zo dňa 18. 01. 2018, ktorý právne uzavrel: „Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehota na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 Občianskeho zákonníka) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta Občianskeho zákonníka). Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatniť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne (napr. pri právach z prepravy je zákonom stanovená len jednoročná premlčacia doba) za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. V tomto prípade podľa názoru odvolacieho súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrté roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde.“; na Rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn.: 5Co/256/2018 zo dňa 20.02.2019, ktorý právne uzavrel „Pre prípady, kedy sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným, splatným celý dlh stanovuje Občiansky zákonník v § 103, druhá veta, osobitné pravidlo pre začiatok plynutia premlčacej doby zosplatneného dlhu. V zmysle § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka ak sa pre nesplnenie

niektoré z splátok stane zročným celý dlh začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Premlčacia doba práva na zaplatenie takéhoto zosplateného dlhu sa teda začína skôr, ako dôjde k zosplateniu dlhu, začína plynúť dodatočne už odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorú bol dlh zosplatený.“; na Rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn.: 16Co/95/2018 zo dňa 13.09.2018, ktorý právne uzavrel „ ak by bol spotrebiteľ v omeškaní s piatimi splátkami, ako tomu bolo aj v prejednávacom prípade, keď k okamihu zosplatenia bol v omeškaní so splátkami za mesiac Z.X., M., N., Q. M. J. XXXX, pristúpil k zosplateniu úveru kvôli omeškaniu spotrebiteľa s poslednou, či predposlednou alebo predpredposlednou z nich a to v čase, keď spotrebiteľ s týmito nebol v omeškaní ešte 3 mesiace. Naopak aj z formalovania predžalobnej upomienky v spojení s úkonom zosplatenia je zrejmé, že veriteľ pristúpil k zosplateniu preto, že dlžník sa dostal do omeškania so splátkou za mesiac Z. XXXX po viac ako 3 mesiace a že dlžníka na možnosť zosplatenia výslovne upozornil so vzťahom k tejto splátke. Preto je zrejmé, že s poukazom na § 103 Občianskeho zákonníka premlčacia doba začala plynúť odo dňa zročnosti splátky za mesiac Z. XXXX, t. j. od XX. Z. XXXX a uplynula dňa XX. XX. XXXX, zatiaľ čo žaloba bola podaná až dňa 19. 09. 2017, t. j. až po jej uplynutí.“. Vzhľadom k vyššie uvedenému žalovaný v 2. prostredníctvom právneho zástupcu preto vznáša námietku premlčania celého práva. Žalovaný v 2. rade má za to, že keďže žalobca nebol a nie je aktívne vecne legitimovaný, teda z hmotného práva mu nevyplývajú žiadne práva a povinnosti zo Zmluvy, ktoré je predmetom tohto konania, nebol oprávnený platne a účinne uzavrieť Dohodu o splátkach a uznaní záväzku. V prípade, ak by konajúci súd na vyššie uvedené skutočnosti neprihliadal, poukazujeme na samotnú neplatnosť Dohody o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú uzavrel žalobca so žalovanými. Žalobca sa odvoláva na Dohodu o uznaní záväzku, no tento dôkaz považujeme za nepoužiteľný. V konaní si uplatňuje žalobca svoje nároky aj vzhľadom na skutočnosť, že uzavrel so žalovanými Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach. K povahe uzavretia Dohody o uznaní záväzku žalovaný v 2. rade poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.03.2014, č. k. 5Co/296/2013: „Odvolací súd zhodne so súdom prvého stupňa dospel vychádzajúc zo skutkových okolností, za akých navrhovateľ dával podpisovať odporcovi Dohodu o uzavretí splátkového kalendára, ako i na skutočnosť, že navrhovateľ mal vopred pripravené znenie vyhlásenie o uznaní záväzku, k záveru, že konanie dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007Z. z. o ochrane spotrebiteľa, pretože navrhovateľ využitím mylných informácií dosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď odporca zrejme nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Aj podľa názoru odvolacieho súdu je evidentné, že úmyslom navrhovateľa bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti odporcu ako spotrebiteľa. Takéto konanie odvolací súd taktiež považuje za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 citovaného zákona, pričom takéto konanie považoval aj za rozporné s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon je teda neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto praktika podstatne zasahuje do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Vzhľadom na uvedené, keďže uznanie záväzku ako nekalá obchodná praktika je neplatné, preto bola dôvodne uplatnená námietka zákonnej trojročnej premlčacej doby.“; na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.09.2015 č.k. 17Co/929/2014: „...Konanie žalobcu pri predkladaní dohôd na podpis spotrebiteľom aj odvolací súd v zhode s vyjadrením vedľajšieho účastníka považoval za výkon práva, odporujúci dobrým mravom (nekalou praktiku), ktorému nemožno poskytnúť súdnu ochranu. Obsah samotnej Dohody je vytvorený predtlačným formulárom, ktorý obsahoval voľný priestor iba na vpísanie osobných údajov, či už dlžníka alebo osoby pristupujúcej k záväzku; zmluvné dojednania spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Rovnako ako okresný súd, aj odvolací súd je toho názoru, že je povinnosťou súdu ex officio skúmať, či Dohoda obsahuje alebo neobsahuje dojednanie, ktoré predstavuje neprimerané zvýhodnenie dodávateľa v porovnaní so spotrebiteľom. Postup žalobcu nemožno hodnotiť inak ako zneužitie práva, ktorého výkon je v rozpore s dobrými mravmi a nemožno mu poskytnúť právnu ochranu. Na dohodu o uznanie záväzku a v splátkach medzi zmluvnými stranami nemožno prihliadnuť a nevyvoláva žiaden účinok. Pokiaľ okresný zamietol návrh z dôvodu premlčania nároku voči žalovaným 1/, 2/, hoci voči žalovanej 2/ nebol v tejto časti výrok rozsudku napadnutý odvolaním (žalobca napadol výrok rozsudku len vo vzťahu ku žalovanému 1/, ktorý zastupoval aj žalovanú 2/), krajský súd pre úplnosť dodáva, že sa stotožnil s prvostupňovým súdom do tej miery, že nárok je premlčaný aj vo vzťahu ku žalovanej 2/; správne okresný súd konštatoval, že uznanie dlhu len jedným z manželov môže zaväzovať aj oboch manželov, ak ide o ich spoločný dlh a ak taký úkon možno považovať za bežnú vec. Uznanie dlhu v takej výške, ktorú žalobca od žalovanej 2/ vymáha, nie je bežnou vecou a teda okresný súd posúdil žalobu voči žalovanej 2/ a žalovanému 1/ osobitne po vznesení námietky premlčania žalovaným 1/ aj za žalovanú 2/ a vedľajším účastníkom konania za žalovaných 1/, 2/ a aj správne ju vyhodnotil.“; na Rozhodnutie Krajského súdu

v Prešove sp.zn 11Co/37/2012-90 zo 7.júna 2012: „Krajský súd potvrdil rozhodnutie okresného súdu, ktorý v celosti zamietol žalobu vymáhačskej spoločnosti proti spotrebiteľovi o vyplatenie pohľadávky postúpenej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretej medzi bankou a spotrebiteľom. Vymáhačská spoločnosť pred uplatnením pohľadávky na súde spotrebiteľovi na podpis predložila dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu. Spotrebiteľ dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu podpísal, jej obsahu však vôbec neporozumel, a rovnako neporozumel ani otázke premlčania, ktorá bola v jeho neprospech dohodou upravená. Súdy zámer a konanie vymáhačskej spoločnosti, ktorá naznačeným postupom dosiahla uznanie dlhu spotrebiteľom posúdili ako zákonom zakázanú nekalú obchodnú praktiku, spočívajúcu v konaní bez odbornej starostlivosti spôsobilom narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Nekalou obchodnou praktikou dosiahnuté uznanie dlhu spotrebiteľom súdy posúdili ako neplatný právny úkon, účinkom ktorého nemohlo byť predĺženie premlčacej doby na 10 rokov. Okresný súd z týchto dôvodov prihliadol na námietku premlčania vznesenú združením na ochranu spotrebiteľa ako vedľajším účastníkom na strane spotrebiteľa a odoprel súdnu ochranu nároku vymáhačskej spoločnosti.“ Žalovaný v 2. rade má za to, že žalobca dosiahol svojou aktivitou uzavretie Dohody o uznání v rozpore s dobrými mravmi, keď žalovaným poskytol možnosť splácať dlh v splátkach za súčasného uznania záväzku. Žalobca využitím možnosti pre žalovaných uzavrieť dohodu o splátkach docielil uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, i keď žalovaný v 2. rade zrejme nemal vôbec vedomosť a ani vôľu takéto vyhlásenie urobiť. Žalovaný v 2. rade ako spotrebiteľ, nevedel, že podpisom takejto Dohody, žalobca docielil predĺženie premlčacej doby, resp. že premlčanú pohľadávku opäť dostane do postavenia žalovateľnej pohľadávky. Je evidentné, že úmyslom žalobcu bolo zabezpečiť si pre seba právne isté postavenie na úkor nevedomosti žalovaných ako spotrebiteľov. Z vyššie uvedeného dôvodu žalovaný v 2. rade považuje Dohodu o uznání záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach za absolútne neplatnú. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaný v 2. rade navrhuje, aby súd žalobu zamietol a žalovaným priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v celom rozsahu.

42. Žalobca v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 20.10.2021 uviedol, že sa v žiadnom prípade nestotožňuje s názorom žalovaného a v súvislosti s uznaním dlhu trvá na svojich doterajších vyjadreniach. Zároveň zdôrazňuje, že žalovaní uznali dlh pred uplynutím premlčacej doby a nie ako tvrdí žalovaný, cituje: „žalobca si chcel premlčané záväzky nahradiť novým záväzkom.“ Netreba opomenúť aj tú skutočnosť, že žalovaní akceptovali dohodu o zaplatení záväzku v splátkach zo dňa XX.XX.XXXX tým, že začali poukazovať riadne a včas úhrady v zmysle predmetnej dohody a v čase podpisu Uznania dlhu splátky riadne plnili. Na základe vyššie uvedeného preto tvrdenia žalovaného, že žalobca privodil ujmu spotrebiteľovi, že využil omyl, lešť atď. a teda konal v rozpore s dobrými mravmi je ničím nepodložené a žalobca sa s nimi nestotožňuje. Žalobca napádané uznanie dlhu považuje za platné a trvá na podanom žalobnom návrhu v celom rozsahu.

43. V ďalšom písomnom vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 26.10.2021, žalobca uviedol tieto skutočnosti: v uvedenej právnej veci bola žalobcovi doručená výzva na vyjadrenie sa k podaniu právneho zástupcu žalovaného v 2/ rade zo dňa 19.10.2021, v ktorom namieta predovšetkým neurčitosť nároku žalobcu s tým, že žalobca v konaní nepreukázal, ako sa jednotlivé pohľadávky priebežne započítavali. Žalobca sa nestotožňuje s predmetným podaním a dovoľuje si uviesť nasledovné: Na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXX X XX bola so žalovanými uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXX X XX zo dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovanému 1/ a žalovanému 2/ medziúver č. XXXXXXXX X XX vo výške 10.000,- EUR. V zmysle čl. VIII., bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za spracovanie medziúveru vo výške 120,00 Eur sa zúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. V zmysle článku V. bod 5.2, a 5.3. sa dlžníci zaviazali splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 74,33 Eur splácaných na konto sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy predstavujú sumu vo výške 74,33 Eur vklady na účte sporenia vo výške 14,41 Eur a úroky medziúveru vo výške 54,92 Eur a poplatok za poistenie vo výške 5,00 Eur, pričom sa uspokojia v poradí: úroky z medziúveru, poplatok za poistenie, vklady. Žalovaní sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky medziúveru mesačnou splátkou vo výške 54,92 EUR splatnou prvého každého mesiaca a mali byť uhradené žalobcovi do 15. dňa mesiaca, ktorá bola v zmysle čl. V. bod 5.3. zmluvy o úvere započítaná na dohodnuté 6,59 % p. a. úroky medziúveru. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaní sa zároveň zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 14,41Eur a poplatok za poistenie mesačnou platbou 5,00 Eur. Žalobca v prílohe žaloby predložil výpis z účtu medziúveru č. XXXXXXXX X XX s obratmi od poskytnutia úverových prostriedkov do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (XX.XX.XXXX), a s následnými obratmi až do XX.XX.XXXX, kde sú

špecifikované vklady, úroky, účtované poplatky za poistenie, resp. súhrn obrátov realizovaných na predmetnom účte, ako aj výpis z konta stavebného sporenia, kde je uvedená konečná nasporená suma. Nakoľko sa úver do zosplatnenia stále nachádzal v štádiu medziúveru, žalovaní uskutočnili vklady, ktoré boli započítané na úroky za medziúver celkovo vo výške 2 180,41 EUR, a boli načítované do vyhlásenia splatnosti (XX.XX.XXXX) vo výške 2 634,51 EUR, ostali tak nezaplatené do XX.XX.XXXX vo výške 454,10 EUR (2 634,51 EUR mínus - 2 180,41 EUR). Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 1 304,43 EUR so sumou medziúveru vo výške 10.000,00 EUR (vyplatené úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 8.695,57 EUR (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, predstavuje sumu vo výške 9.444,67 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 8.695,57 EUR; z nezaplatených úrokov za úver vo výške 454,10 EUR, z nezaplatených poplatkov za poistné vo výške 115 EUR a z poplatkov vo výške 180 EUR, ktoré si žalobca neuplatňuje. Vzhľadom k tomu, že žalobca si neuplatňuje poplatky vo výške 180 EUR, dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru predstavuje sumu vo výške 9.264,67 EUR. V tejto súvislosti si žalobca dovoľuje upriamiť pozornosť na podstatu medziúveru. Veriteľ, ako stavebná sporiteľňa, poskytuje svojim klientom produkt stavebného sporenia, pričom po pridelení cieľovej sumy, t. j. po niekoľkých rokoch sporenia a splnení určitých podmienok, vznikne klientovi nárok na výhodný stavebný úver. Pokiaľ má však klient záujem získať peňažné prostriedky skôr ako mu vznikne nárok na stavebný úver, má možnosť využiť tzv. medziúver. Vo fáze medziúveru má dlžník dva oddelené účty (účet medziúveru a účet stavebného sporenia, pričom na účet medziúveru platí úroky z poskytnutej sumy a na účet stavebného sporenia poukazuje vklady a v prospech tohto účtu sa mu pripisujú kreditné úroky z vkladov, čo je v zmysle článku V., bod 5.8., úroková sadzba vkladov na účte sporenia 2,00 % ročne. Ide tu teda o veľmi špecifický produkt, kedy na jednej strane v medziobdobí (do splnenia nároku na stavebný úver, t. j. do dňa pridelenia cieľovej sumy) dlžník spláca na účte medziúveru úroky z medziúveru, ale na druhej strane nahotovuje peňažné prostriedky na účte stavebného sporenia a v konečnom dôsledku mu ku dňu pridelenia cieľovej sumy ponížia nesplatenú časť medziúveru. Dohoda o tomto spôsobe splácania medziúveru sa týka hlavného predmetu plnenia zmluvy o úvere. Zmluvná úprava žalobcu je limitovaná právnou úpravou, tak aby došlo ku garantovaniu účelového použitia finančných prostriedkov a aj spôsobu poskytovania finančných prostriedkov za výhodnejších podmienok. To znamená, že žalovaní sa zaviazali na konto medziúveru do doby pridelenia cieľovej sumy splácať len úroky a poplatky za poistenie a popri tom na konto sporenia vkladať mesačné vklady s tým, že po pridelení cieľovej sumy sa medziúver zmení na stavebný úver s výhodnejším úročením. Žalobca k námietke žalovaných ohľadom posudzovania bonity žalovaných v čase poskytnutia úverových prostriedkov uvádza, že žalovaným bol poskytnutý úver na základe skúmanej bonity. Žalobca poskytol úver žalovaným za účelom rekonštrukcie a modernizácie rodinného domu. Posudzovaná bola schopnosť žalovaných ako spotrebiteľov splácať spotrebiteľský úver preverením databázy Spoločného registra bankových informácií (SRBI), kde neboli voči žalovaným v rozhodnom čase evidované žiadne dlhy. Žalobca si k námietke žalovaných ohľadne nesplnenia podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka dovoľuje uviesť, že podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka: „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pritom výslovne uvádza, že stačí, keď dodávateľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru. Dané ustanovenie žiadnych spôsobom neustanovuje povinné náležitosti takéhoto upozornenia. Postačuje, že spotrebiteľa upozorní na možnosť zosplatnenia. Žalobca má za to, že žalovaní boli riadne informovaní, že veriteľ mieni uplatniť právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti a boli oboznámení, akú dlžnú sumu a na aké číslo účtu majú doplatiť, aby predišli vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru. V liste zo dňa XX.XX.XXXX sa jasne uvádza, že žalobca žiada doplatenie dlžných splátok vrátane splátky za mesiac Z. XXXX, a to obnos vo výške 420,31 Eur na účet stavebného sporenia. Následne žalobca výslovne uviedol, že v prípade nesplnenia vyššie uvedenej požiadavky, Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru. Rovnako v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru z XX.XX.XXXX žalobca uviedol, že žalovaní porušili dohodnuté povinnosti, nakoľko boli v omeškaní s platením úveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace, čím boli naplnené skutočnosti v zmysle Zmluvy o úvere, resp. Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka: „Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.“ Podľa § 103 Občianskeho zákonníka: „Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročností. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne

plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.“ Uvedené však neplatí automaticky na všetky prípady, pretože znenie § 103 Občianskeho zákonníka je nutné vykladať tiež v kontexte so znením stanovenia §565 Občianskeho zákonníka v spojení s §59 ods. 3 Občianskeho zákonníka, kedy nemožno žiadnym spôsobom aplikovať začiatok plynutia premlčania na dátum zročnosti nesplnenej splátky. Zo zákona totižto nastáva splatnosť celého dlhu nasledujúci deň po zročnosti splátky, s ktorou je dlžník v omeškaní len v prípade ak je v autoritatívnom rozhodnutí súdu určené, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa celý dlh stáva splatným. Dlžník tak momentom omeškania prvej splátky neuhradenej riadne a včas stráca výhodu splátok a Veriteľ je oprávnený vymáhať celú výšku dlhu, preto znenie ustanovenia §103 Občianskeho zákonníka sa vzťahuje predovšetkým na ustanovenia §110 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobca splnil zákonnú podmienku na realizáciu zosplatenia celej pohľadávky predchádzajúcou žiadosťou veriteľa, ktorá má hmotnoprávnu povahu, pričom toto právo môže najskôr veriteľ realizovať po splnení podmienok uvedených v §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Navyše ide o právo veriteľa, ktoré mu nezaniká jeho neuplatnením v prípade ak sa dlžník dostane do omeškania hneď s prvou splátkou, ale veriteľ toto právo môže realizovať v prípade ktorejkoľvek splátky, s ktorou sa dlžník dostane do omeškania za splnenia všetkých zákonom stanovených podmienok. Ako bolo už vyššie uvedené, vyhlásenie mimoriadnej splatnosti resp. žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky je hmotnoprávnym úkonom, ktorý musí byť dlžníkovi doručený. Až doručením tohto jednostranného adresovaného právneho úkonu nastávajú účinky vyhlásenia predčasnej splatnosti. Poukazujúc na tieto účinky jednostranného právneho úkonu je potom nutné skonštatovať, že premlčanie nemôže začať plynúť skôr, alebo spätne od konkrétnej splátky, pretože účinky zosplatenia nastávajú dňom doručenia oznámenia o zosplatení dlžníkovi. Až od tohto momentu sa celá pohľadávka stáva splatnou a dlžník stráca výhodu splátok. Od tohto momentu môže veriteľ uplatniť aj svoje právo na súde. Žalobca si k námietke premlčania opätovne dovoľuje poukázať na svoje predošlé vyjadrenie, pričom námietky žalovaných považuje za neodôvodnené a bezpredmetné. Žalovaní platne uznali dlh pred uplynutím premlčacej doby a to v čase po vyhlásení mimoriadnej splatnosti akceptovali dohodu o zaplatení záväzku v splátkach zo dňa XX.XX.XXXX a začali poukazovať riadne a včas úhrady v zmysle predmetnej dohody, teda v čase podpisu Uznania dlhu splátky riadne plnili. Žalobca napádané Uznanie dlhu považuje za platné a trvá na podanom žalobnom návrhu v celom rozsahu.

44. Právny zástupca žalovanej 1/ vo svojom stanovisku k vyjadreniu žalobcu zo dňa 26.10.2021 uviedol, že žalovaná 1/ sa nestotožňuje s uvedeným právnym názorom žalobcu. Skutočnosť, či žalovaní uznali dlh pred alebo po uplynutí premlčacej doby, nemá nijaký vplyv na fakt, že takéto uznanie je pre rozpor so zákonom neplatné. V danom prípade neobstoja ani tvrdenia o poukazovaných platbách, ktoré rovnako nemôžu konvalidovať neplatnosť takého úkonu. Naopak, žalovaná na tomto mieste zdôrazňuje, že v zmysle latinskej zásady „vigilantibus iura scripta sunt“ (práva patria len bdelym) si každý má strážiť svoje práva. Ak si teda veriteľ nevie strážiť svoje práva, nesmie na odstránenie tejto svojej nebalosti používať právne prostriedky, ktoré nastolia nerovnosť v spotrebiteľskom zmluvnom vzťahu.

45. V ďalšom stanovisku, právny zástupca žalovanej 1/ k vyjadreniu žalovaného 2/ uvádza, že žalovaná 1/ sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou žalovaného 2/ a žiada, aby konajúci súd žalobu zamietol a priznal žalovanej trovy konania v rozsahu 100%.

46. V § 497 Obchodného zákonníka sa uvádza, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

47. V zmysle § 52 ods. 1 až ods. 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

48. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

49. Ako vyplýva z ustanovenia § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

50. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

51. V zmysle § 54 ods. 1, ods. 2, Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

52. Ako vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

53. V zmysle § 41 Občianskeho zákonníka ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

54. Ako vyplýva z § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

55. V zmysle § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

56. Ako vyplýva z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

57. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

58. Ako vyplýva z § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

59. V zmysle § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v

zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

60. V zmysle § 100 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

61. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

62. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

63. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka účinného od 05.12.2018, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

64. Podľa § 875v Občianskeho zákonníka, konanie, predmetom ktorého je pohľadávka vzniknutá zo spotrebiteľskej zmluvy, začaté pred účinnosťou tohto zákona, sa dokončí podľa doterajších predpisov.

65. Podľa §53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

66. V zmysle § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

67. Súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, kde sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

68. Nepochybne zmluva uzavretá medzi stranami sporu je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

69. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

70. Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá

možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemezí.

71. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

72. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybní podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

73. Aj napriek tomu, že ide o úverovú zmluvu, ktorá sa riadi režimom Obchodného zákonníka, ako už súd uviedol vyššie, v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral žalobca ako dodávateľ a žalovaní ako spotrebiteľia, pričom obsah zmluvy bol daný žalobcom bez možnosti žalovaných privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka, úprava ktorých je v Občianskom zákonníku pre spotrebiteľa výhodnejšia.

74. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca a žalovaní v 1. a 2. rade ako dlžníci uzavreli dňa XX.XX.XXXX Zmluvu o medziúvere č. XXXXXXXX X XX, ktorý sa po pridelení cieľovej sumy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý, zmenil na stavebný úver pod č. XXXXXXXX X XX, v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovaným medziúver vo výške 10.000,00 eur.

75. Keďže nastali podmienky predpokladané v zmluve tým, že žalovaní medziúver prestali riadne a včas splácať, listom zo dňa XX.XX.XXXX žalobca oznámil žalovaným, že dňa XX.XX.XXXX vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru, nakoľko v zmysle výziev neuhradili dlžné splátky vrátane splátky za mesiac Z. XXXX spolu vo výške 420,31 eur.

76. Následne žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil obom žalovaným, že z dôvodu porušenia povinnosti splácať úver riadne a včas, nakoľko sú v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace, ku dňu XX.XX.XXXX nastáva mimoriadna splatnosť celého úveru a žiadal žalovaných vrátiť sumu 9.444,67 eur.

77. Súd by sa musel zaoberať v zmysle vyššie citovaného ust. § 54a Občianskeho zákonníka, či sa nejedná o premlčaný dlh.

78. K povinnosti ex offico skúmať, či žalobcom uplatnené právo na zaplatenie dlhu zo strany spotrebiteľa nie je premlčané, porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp.zn. 13Co/65/2019 zo dňa 19.06.2019.

79. Dňa 05.12.2018 nadobudol účinnosť zákon č. 343/2018 Z. z. z 27.11.2018, ktorým sa dopĺňa zákon č. 140/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov. Z vyššie cit. ust. § 54a Občianskeho

zákonníka vyplýva, že premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, a ani ho platne zabezpečiť.

80. Je zrejmé, že vo vzťahoch založených spotrebiteľskou zmluvou premlčané právo nemožno vôbec vymáhať, teda uplatniť na súde a súd prihliada na takúto nevymáhateľnosť práva aj bez námietky dlžníka. Neobstojí ani argumentácia o porušení rovnosti strán v spore. Osobitná úprava následkov premlčania práva zo spotrebiteľských zmlúv sa totiž vzťahuje tak na spotrebiteľa, ako aj na dodávateľa. Úprava v ust. § 54a vety prvej Občianskeho zákonníka je porovnateľná s úpravou stávky a hry uvedenej v ust. § 845 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Ani tieto plnenia taxatívne vymenované v označenom zákonom ustanovení nie je možné súdne vymáhať. Takéto plnenia preto nie je možné súdom ani priznať a žalobu treba z uvedeného dôvodu zamietnuť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoCsp/23/2020 z 28. 10. 2020 v obdobnej veci žalobcu).

81. Plnenie dlhu možno dohodnúť aj v splátkach. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, je dlžník povinný uhradiť každú splátku k dohodnutému termínu. Veriteľ môže od dlžníka žiadať vždy len splnenie príslušnej splátky, ktorá sa stane splatnou (zročnou) podľa dohody účastníkov alebo na základe rozhodnutia súdu či uznania práva. Predčasnú splatnosť peňažného záväzku môže veriteľ za podmienok stanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka vyvolať jednostranným právny úkonom.

82. Ak toto právo nevyužije, celý dlh sa bude premlčovať odo dňa zročnosti jednotlivých splátok. Situácia sa zmení, ak veriteľ účinne uplatní zaplatenie celej pohľadávky naraz.

83. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného. Podľa vety prvej ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti, neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatnenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia doba začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva.

84. Ak veriteľ právo na zosplatnenie celého dlhu, ktorý mal byť pôvodne zaplatený v splátkach, účinne uplatní, začína plynúť premlčacia doba od splatnosti tej nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej k uplatneniu predčasnej splatnosti dlhu došlo.

85. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka modifikuje § 565 Občianskeho zákonníka vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám. Podľa neho je strata výhody splátok podmienená splnením, že musí ísť o a) spotrebiteľskú zmluvu, b) strata výhody splátok nenastáva automaticky pre nesplnenie niektorej splátky, ale až po uplatnení práva veriteľa; veriteľ môže toto právo uplatniť najskôr až po uplynutí lehoty 3 mesiacov od omeškania dlžníka so zaplatením splátky, c) veriteľ upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie práva na zaplatenie celej pohľadávky. Obsahom upozornenia dlžníka je, že veriteľ si uplatňuje právo na jednorazové zaplatenie celej pohľadávky naraz.

86. Podľa tejto úpravy dodávateľ môže uplatniť právo vyplývajúce z § 565 Občianskeho zákonníka, t.j. žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Toto právo však môže uplatniť iba za podmienky, že naň upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní.

87. Na základe uvedeného tak súd uzatvára, že žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovaným, že k XX.XX.XXXX vyhlásil mimoriadnu splatnosť celého úveru na základe zmluvy o úvere, resp. VPSS, a to vzhľadom k tomu, že žalovaní porušili dohodnuté povinnosti, nakoľko sú v omeškaní s platením vkladov na účet zmluvy o stavebnom sporení a úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako tri mesiace a žiadali ich vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva, ktorá k XX.XX.XXXX predstavovala 9.444,67 eur.

88. Žalobca túto možnosť využil až po tom, čo v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil žalovaných listom zo dňa XX.XX.XXXX, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca vyhlási mimoriadnu splatnosť celého úveru.

89. Ako bolo uvedené vyššie, v prípade spotrebiteľskej zmluvy ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po trojmesačnom omeškaní s niektorou splátkou. V tejto časti je predmetné ustanovenie lex specialis k § 565 druhej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého možno toto právo uplatniť len do splatnosti nasledujúcej splátky. Ak totiž pri spotrebiteľskom úvere splácanom mesačnými splátkami musí uplynúť trojmesačné omeškanie s niektorou splátkou, za ten čas sa stanú splatné najmenej dve ďalšie splátky. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka jasne hovorí, že toto právo uplatniť môže, avšak len za tam uvedených podmienok. Teda v prípade spotrebiteľskej zmluvy môže veriteľ uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka po uplynutí trojmesačného omeškania s niektorou splátkou bez ohľadu na to, že medzičasom boli zročné ďalšie splátky.

90. S poukazom na uvedené, ak žalobca listom zo dňa XX.XX.XXXX oznámil žalovaným, že vyhlásil k uvedenému dňu mimoriadnu splatnosť celého úveru.

91. Nakoľko žalobca v podaní doručenom tunajšiemu súdu dňa 04.10.2021 uvádza, že nesplatená splátka, pre ktorú bol dlh zosplatený bola za mesiac O. XXXX, takže súd má za to, že už k tomuto dátumu boli žalovaní v omeškaní so zaplatením splátky splatnej XX.XX.XXXX. Po preštudovaní spisového materiálu a priloženého výpisu z účtu zo zosplateného úveru súd zistil, že posledný vklad bol vykonaný dňa XX.XX.XXXX a následne až XX.XX.XXXX. Tzn., že 1. nesplatená splátka, pre ktorú mohol byť úver zosplatený bola v Z. XXXX, t. j. dňa XX.XX.XXXX. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka od zročnosti tejto splátky, teda od XX.XX.XXXX začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa XX.XX.XXXX. Žalobca podal v danom prípade žalobu na súd dňa 04.02.2020, teda po uplynutí premlčacej doby. Nakoľko v zmysle § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, súd žalobu v celom rozsahu zamietol (v súvislosti s uvedeným súd poukazuje na názor vyslovený v obdobnej veci žalobcu v rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 6CoCsp/23/2020 z 28. 10. 2020).

92. V súvislosti s uvedeným názorom súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/115/2019 z 22. 10. 2019: „Súd prvej inštancie správne konštatoval, že premlčacia lehota (v zmysle druhej vety §103 Občianskeho zákonníka) začala plynúť odo dňa zročnosti tej splátky od splatnosti ktorej uplynuli tri mesiace a pre ktorú k zosplateniu došlo. Teda tá, ktorá zosplatenie spotrebiteľského úveru vyvolala. Možno konštatovať, že žalobca si v konaní uplatňuje premlčané právo ktorého vymáhaniu bráni ust. § 54a Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 879v Občianskeho zákonníka.“

93. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/26/2017-83 zo dňa 28.06.2018, kde v bode 27. rozsudku odvolací súd uviedol, že: „Odvolací súd tiež poznamenáva, že taký právny úkon, akým je zosplatenie celého dlhu by mal obsahovať dôležitý údaj, a to identifikáciu tej nezaplatennej splátky, pre ktorú sa veriteľ rozhodol využiť svoje právo na zosplatenie celého dlhu. Práve totiž od splatnosti tejto splátky sa začína počítať premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka. Preto možno celkom opodstatnene konštatovať nad rámec potreby pre rozhodnutie v merite veci, že právny úkon, ktorým veriteľ zosplatil celý dlh je na úkor určitosti nejasný, vyvoláva otázky a preto neplatný pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 OZ).“

94. Splatenosť splátok bola v zmysle zmluvy dohodnutá najneskôr do 15. dňa v mesiaci (čl. I. zmluvy), pričom žalovaní vykonali poslednú úhradu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti dňa XX.XX.XXXX, ako je to zrejmé z predložených výpisov z účtu stavebného sporenia a dňa XX.XX.XXXX, následne až dňa XX.XX.XXXX a dňa XX.XX.XXXX, ako je to zrejmé z výpisu z účtu zo zosplateného úveru. Z upozornenia na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je zároveň zrejmé, že žalovaní k XX.XX.XXXX boli v omeškaní s úhradou sumy 420,31 eur, a to vrátane splátky za mesiac Z. XXXX. Z uvedeného je zrejmé, že dlžnou splátkou, pre ktorú nastalo zosplatenie je zrejme už skoršia splátka ako splátka splatná XX.XX.XXXX.

95. Súd vychádzal aj zo skutočnosti, že úver bol predčasne zospláňovaný pre inú splátku ako je uvedená v tzv. upozorňujúcej výzve, a to z nezaplatennej splátky za mesiac O. XXXX, ktorú sám žalobca označil

vo svojom vyjadrení ako „nesplatená splátka, pre ktorú bol dlh zosplatený“, teda súd vychádzal z toho, že k zosplateniu došlo už pre splátku splatnú v O. XXXX, ktorá nie je výslovne vo výzve uvedená. V tomto prípade, je nárok žalobcu uplatňovaný žalobou podanou na súd dňa 04.02.2020 premlčaný. Za týchto okolností premlčacia doba začala plynúť najneskôr XX.XX.XXXX a uplynula by XX.XX.XXXX.

96. Zákonnodarca jasne v § 103 vete druhej Občianskeho zákonníka uviedol, od kedy plynie premlčacia doba pri zosplatení úveru, t.j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Účelom tohto ustanovenia je, aby veriteľ pri omeškaní dlžníka nebol pasívny a aby včas využil svoje právo na zosplatenie úveru. Premlčacia doba rozhodne neplynie od momentu účinnosti zosplatenia úveru, keďže zákon takúto skutočnosť neuvádza. Obdobné závery o tom, že premlčacia doba podľa § 103 Občianskeho zákonníka pri zosplatení úveru plynie už od omeškania prvej nesplnenej splátky vyplývajú napríklad z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/161/2018 zo dňa 26.03.2019, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2017 zo dňa 28.6.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.16Co/95/2018 zo dňa 13.9.2018, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/276/2017 zo dňa 23.10.2018, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Co/315/2017 zo dňa 27.2.2018, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/34/2018 zo dňa 18.10.2018 alebo Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/176/2017 zo dňa 26.3.2018.

97. Pokiaľ ide o aplikáciu všeobecnej trojročnej premlčacej doby podľa Občianskeho zákonníka a nie štvorročnej podľa Obchodného zákonníka na daný vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, súd považuje za potrebné poukázať na to, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až §54 Občianskeho zákonníka. Dualistický systém záväzkového práva (dve kúpne zmluvy, dvojaká úprava premlčania, dvojaká úprava odstúpenia od zmluvy a pod.) v našom právnom poriadku síce dlhodobo funguje, avšak niet rozumného dôvodu na skonštatovanie, že na premlčanie v spotrebiteľsko-právnej, a teda typickej občianskoprávnej veci má dopadať právna úprava regulujúca vzťahy v zásade medzi podnikateľmi, ak Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva takúto úpravu má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia.

98. Popretím úveru ako absolútneho obchodu sa nemôže rozumieť stav, ak súd aplikuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, ktoré má svoj obsah a ktorým zákonnodarca sledoval dôležitý cieľ v spotrebiteľských zmluvách bez ohľadu na typ zmluvy, teda aj v prípade absolútnych obchodov (absolútne obchody sú vzťahy regulované Obchodným zákonníkom bez ohľadu na povahu účastníkov zmluvy). Zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva, že by z pôsobnosti ustanovenia § 54 ods. 1 OZ boli vylúčené niektoré typy spotrebiteľských zmlúv. Teda ustanovenie § 54 ods. 1 OZ reguluje aj absolútne obchody.

99. Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ je ustanovením lex specialis s dopadom na všetky spotrebiteľské zmluvy, a teda aj na odložené platby v spotrebiteľských vzťahoch vrátane úverov.

100. Ustanovenie § 54 ods. 1 OZ preto treba vykladať tak, že v prípade dualistickej právnej úpravy inštitútov súkromného práva sa na spotrebiteľské právne vzťahy nepoužije obchodné právo (Obchodný zákonník), ak aplikáciou konkrétnej zmluvnej podmienky by sa postavenie spotrebiteľa oproti občianskoprávnej úprave zhoršilo. Ustanovenie § 54 ods. 1 je dôsledkom transpozície čl. 8 smernice. Smernica síce neharmonizuje dualistické právne úpravy inštitútov súkromného práva, no na druhej strane nebráni ani regulácii, akú predstavuje ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a ktoré bráni akémukoľvek zhoršeniu postavenia spotrebiteľa oproti Občianskemu zákonníku, § 54 ods. 1 OZ.

101. Podľa rozhodnutia Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/105/2013 zo dňa 10.12.2013 „...súd so zreteľom na uvedené nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenia o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 OZ. Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva úpravu premlčania má a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5 M Cdo 20/2009).

102. Rovnako súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 87/2017 z 14.9.2017, v ktorom sa uvádza, že „V preskúvanom prípade nemá dovolací súd dôvod spochybňovať názor žalobcu, že úver je tzv. absolútnym obchodom a že naň dopadá tretia časť Obchodného zákonníka. Zároveň je však potrebné mať na zreteli, že úverová zmluva vykazuje aj znaky spotrebiteľskej zmluvy. Povaha tejto právnej veci ako spotrebiteľskej sa nemohla zmeniť v dôsledku postúpenia pohľadávky. Súdna prax považuje obdobné právne vzťahy vzhľadom na vzťah medzi podnikateľom a nepodnikateľom a so zreteľom na nepodnikateľský účel zmluvy za typické občianskoprávne (spotrebiteľské) vzťahy. Účastníkmi týchto vzťahov sú obchodník (poskytujúci úver v rámci svojho predmetu činnosti) a spotrebiteľ (ktorý prijíma úver na svoju osobnú spotrebu); ide tu teda o typické občianskoprávne vzťahy. Vzhľadom na to je v plnom súlade s princípmi ochrany spotrebiteľa požiadavka, aby v prípade duplicitnej právnej úpravy rovnakých inštitútov súkromného práva, bola (aj z hľadiska premlčania, dĺžky premlčacej doby a jej plynutia) aplikovaná právna úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku, a nie v Obchodnom zákonníku. Správnosť aplikácie občianskoprávnej premlčacej doby - dokonca aj v absolútnych obchodoch majúcich zároveň spotrebiteľský charakter - z ústavnoprávneho hľadiska nespochybnil ani ústavný súd (viď napríklad uznesenie ústavného súdu z 19. júna 2013 sp. zn. I. ÚS 402/2013).

103. Zákonom č. 102/2014 Z.z. bolo znenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka doplnené o tretiu vetu v znení: „Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.“ Teda bolo uzákonené, že v prípade spotrebiteľských zmlúv sa aplikujú vždy na daný právny vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka.

104. Súd poukazuje na skutočnosť, že aplikácia §52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka nie je vylúčená ani na právne vzťahy, ktoré boli založené pred účinnosť vyššie uvedenej novely Občianskeho zákonníka. „Ustanovenie § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.“ (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 21. apríla 2015, sp. zn. 3 MCdo 14/2014).

105. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že ust. čl. X ods. 10.23 Zmluvy, v ktorom dlžník, resp. dlžníci vyhlásili, že pri práve veriteľa na úverové plnenie z tejto zmluvy, práve veriteľa na vrátenie celého zostatku úveru v zmysle tejto zmluvy a práve veriteľa na vrátenie bezdôvodného obohatenia po odstúpení od tejto zmluvy, v zmysle § 401 Obchodného zákonníka, predlžujú zákonnú premlčaciu dobu na 10 rokov od doby, keď začne prvý raz plynúť, v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zhoršuje postavenie žalovaných ako spotrebiteľov. Predmetné ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré na rozdiel od ustanovenia Občianskeho zákonníka predlžuje všeobecnú premlčaciu dobu z troch rokov na desať rokov, zaväzujú spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka a evidentne zhoršujú jeho postavenie. Predĺženie premlčacej doby nad zákonnou stanovenú dobu podľa zmluvy dohodnutej medzi stranami sporu je tak nevýhodnejšie ako premlčacia doba podľa úpravy v Občianskom zákonníku (§ 101 OZ).

106. Na základe uvedeného súdu neostávalo iné ako žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietnuť, keďže si proti žalovaným uplatnil na súde premlčaný nárok zo spotrebiteľskej zmluvy.

107. Súd vychádzal zo skutočností a dôkazov žalobcom predložených, pričom v súlade s § 154 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Toto ustanovenie sa použije vo vzťahu k dodávateľovi aj v spotrebiteľskej veci.

108. Pokiaľ ide o vyjadrenie žalobcu, že žalovaní uznali dlh v období medzi zosplatnením pohľadávky a podaním žaloby a žalobca má za to, že uplatňovaný nárok nemôže byť premlčaný, súd uvádza, že uznanie dlhu je samostatným zabezpečovacím inštitútom. Zabezpečovaciu funkciu plní tým, že zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku existencie dlhu v dobe uznania. Na to, aby uznanie dlhu malo také účinky, je potrebné, aby dlžník písomne uznal, že zaplatí dlh, ďalej je potrebné, aby priamo v písomnom uznaní bol dlh určený čo do dôvodu a rozsahu. Možnosť uznania dlhu je právom dlžníka voči veriteľovi, nie je to však jeho povinnosť. Uznanie dlhu je jedným zo zabezpečovacích prostriedkov, ktorými si veriteľ

zabezpečuje svoju pohľadávku, ktorú má voči dlžníkovi. Uznaný záväzok je zabezpečený tým, že v dôsledku ním založenej právnej domnienky si veriteľ i takto vylepšuje svoju pozíciu pre prípad vymáhania svojej pohľadávky súdnou cestou. Ak totiž dôjde k súdnemu sporu o takto uznaný dlh, súd predpokladá jeho existenciu v čase uznania. Nie je potrebné dokazovať vznik záväzku ani jeho trvanie v čase uznania.

109. Pokiaľ ide o takúto formu Uznania dlhu, ktorá bola ako formulár predložená žalovaným na podpis, túto považuje súd za absolútne neplatnú, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Žalovaní si podpisom uvedenej dohody, ktorá im bola na formulári predložená na podpis, zhoršili svoje zmluvné postavenie (§54 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom sami nemali možnosť ovplyvniť obsah listiny (§ 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ako spotrebiteľia mohli iba podpísať celý formulár, bez toho, aby porozumeli jeho obsahu zrejme s dôverou, že žalobca voči nim postupuje s odbornou starostlivosťou a s cieľom dosiahnuť splátkový kalendár. Konanie žalobcu, ktorý predložil žalovaným na podpis túto listinu považuje súd za rozporné s dobrými mravmi a majúce znaky nekalej obchodnej praxe.

110. V tejto súvislosti súd poukazuje na interpretačné pravidlo citované v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obdo 45/2012 zo dňa 24. júna 2013, podľa ktorého „pri nejednoznačnom výklade akejkoľvek problematiky týkajúcej sa ochrany spotrebiteľa, je potrebné uprednostniť vždy ten výklad, ktorý sleduje záujem spotrebiteľa“.

111. V danej súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR: „Pokiaľ je však zmluvná podmienka až v hrubom nepomere v neprospech spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany v právnom vzťahu zo štandardnej spotrebiteľskej zmluvy, ktorý vzťah teória u prax navyše označujú za fakticky nerovný, nevyvážený, nemali by byť žiadne pochybnosti o tom, že takáto zmluvná podmienka sa prieči dobrým mravom.“ (Uznesenie Ústavného súdu SR z 24.2.2011, IV.ÚS 55/201-19).

112. Právny vzťah medzi stranami sporu je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je naň potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je treba aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, teda aj na uznanie dlhu a dohodu o splátkach zo dňa XX.X.XXXX. Predmetnú dohodu je potrebné považovať za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda k spotrebiteľskej zmluve, z ktorej žalobca odvodzuje svoj právny nárok. Právny režim predbežne formulovanej štandardnej zmluvy definovaný v čl. 3 ods. 2 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, teda nevyhnutne musí dopadať aj na predmetnú dohodu.

113. Postup žalobcu je v rozpore s dobrými mravmi, pretože podpisom takejto formulárovej dohody žalovaní ako spotrebiteľia zhoršili svoje zmluvné postavenie dohodnuté v pôvodnej zmluve v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Je nelogické, aby spotrebiteľ, ak by mal vedomosť o stave vecí, mal záujem na uznaní záväzku a predĺžení premičacej doby. Ide o znevýhodnenie spotrebiteľa výlučne v prospech dodávateľa, predložením vopred pripraveného tlačiva na podpis spotrebiteľovi. Žalovaní si dôsledkov uznania dlhu nemuseli byť vedomí, zo strany žalobcu neboli nijakým spôsobom poučení o týchto dôsledkoch, pričom sami sa mohli domnievať, že sa jedná iba o splátkový kalendár, ktorým žalobca žalovaným umožňuje splácať dlžnú sumu v splátkach.

114. Uznanie dlhu a dohoda o splátkach zo dňa XX.XX.XXXX bola vykonaná na predtlačí žalobcu, pričom označenie listiny môže u bežného občana - spotrebiteľa s minimálnym právnym vedomím za určitých okolností, pod hrozbou súdnym konaním a následnou exekúciou, priviesť k rozhodnutiu uzavrieť takúto dohodu o splátkach v snahe zabrániť jeho postihu a urovnať svoje záväzky voči druhej strane. V ďalšom si však možno často ani neuvedomuje, aké ďalšie prehlásenia podpísal, prípadne k akým ďalším povinnostiam sa zaviazal.

115. Súd preto predmetnú dohodu podrobil aj z pohľadu súdnej kontroly nekalých obchodných praktík. Inštitút nekalej obchodnej praxe je zákonným termínom, ktorý nie je možné prehliadať ani v rovine súkromného práva.

116. V prípade, že žalobca uplatňuje právo po použití nekalej obchodnej praktiky, súd môže odmietnuť poskytnúť ochranu takto uplatnenému právu. Ak sa právo uplatňuje po použití nekalej obchodnej praktiky, ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

117. Konaním v rozpore s dobrými mravmi na účely zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z. z. (účinný v čase podpisu dohody) sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služby, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklosti a praxe, využíva najmä omyl, lesť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušovanie zmluvnej dohody (§ 4 ods. 8 zák. o ochrane spotrebiteľa).

118. U iných praktík ako sú taxatívne uvedené v prílohe č. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa je pre záver o nekalosti dôležitá existencia nižšie uvedených aspektov.

119. Obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa).

120. Odbornou starostlivosťou sa rozumie úroveň osobitnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od predávajúceho pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (§ 2 písm. u) zákona o ochrane spotrebiteľa).

121. Podstatným narušením ekonomického správania spotrebiteľa sa rozumie využitie obchodnej praktiky na značné obmedzenie schopnosti spotrebiteľa urobiť rozhodnutie, ktoré by pri dostatku informácií inak neurobil (§ 2 písm. r) zákona o ochrane spotrebiteľa).

122. Zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním uznania dlhu s dohodou o splátkach zo dňa XX.XX.XXXX, ktorú podpísali žalovaní, súd hodnotí ako nekalú obchodnú praktiku, pretože boli naplnené zákonné znaky tohto zákonného inštitútu a to nedostatok odbornej starostlivosti na strane dodávateľa, ako aj potenciálne riziko, že takéto konanie naruší správanie spotrebiteľa.

123. Uznanie dlhu žalovanými súd považuje za právne neúčinné, pretože je možné mať pochybnosti o tom, že ide o jeho skutočný prejav vôle uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom. Z uvedeného je tiež zrejmé, že pri dostatku informácií by zrejme uvedenú dohodu spojenú s uznaním dlhu nepodpísali. Žalobca v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti predložil žalovaným na podpis formulár, ktorý žalobca používa vo vzťahu k neurčitému počtu dlžníkov a údaje o dlžníkoch sú následne do formulára dopisované, pričom ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoj záväzok, ale aby dosiahol možnosť uhrádzať svoj dlh v splátkach. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný žalobcom, nie však žalovanou ako spotrebiteľom, ktorá obsah formulára nemôže nijako ovplyvniť.

124. Zo samotného znenia dohody o uznaní dlhu so splátkovým kalendárom je zrejmé, že sa jedná o formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok žalovaným vo forme povolenia splátok dlhu, no jeho skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalobného nároku.

125. Pri vyhodnocovaní praktiky dodávateľa súd musí operovať priemerným spotrebiteľom (Smernica Rady AEP 2005/29 bod 19 Preambuly) a existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podpíše dokument sledujúc dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide preto podľa citovanej Smernice (čl. 5 a 9) o nekalú obchodnú praktiku a neodbornú starostlivosť dodávateľa v záujme vyššej kvality života ľudí.

126. Keďže súd zámer žalobcu dosiahnuť vymožitelnosť pohľadávky podpísaním uznania dlhu s dohodou o splátkach zo dňa XX.XX.XXXX vyhodnotil ako nekalú obchodnú praktiku, lebo pri uzavretí predmetnej dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti a čestnosti, tak ako sa nimi súd zaoberal

a uviedol vyššie, a ide o výkon práva v rozpore s dobrými mravmi, a teda absolútne neplatný, súd neposkytol ochranu takto uplatnenému právu a na predmetnú dohodu neprihliadal. Dohoda o uznaní dlhu je neplatná, nemôže mať právne následky riadneho uznania dlhu.

127. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

128. V zmysle § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

129. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v zhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

130. Žalobca bol v predmetnej veci v plnom rozsahu neúspešný, nakoľko žaloba proti žalovaným bola zamietnutá. Vzhľadom na to, že žalobca bol v konaní neúspešný, neprislúcha mu nárok na náhradu trov konania. V plnom rozsahu tak boli v danej veci úspešní žalovaní, ktorým nárok na náhradu trov vznikol.

131. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.